

NAAR AANLEIDING VAN „UIT DE PERS”  
Radiopraatje N.C.R.V. 7 Januari 1952.

---

Het is m.i. te betreuren, dat de redactie de tekst van het radiopraatje van de N.C.R.V. op 7 Januari 1952 in de rubriek voor Boer en Tuinder in het Maartnummer heeft opgenomen. Niet alleen is de inhoud ervan beneden peil, maar bovendien noopt het mij er op te reageren, hetgeen met tegenzin gepaard gaat; deze moeite en tijd had ik nuttiger kunnen aanwenden.

De voorstelling van zaken, die de radiospreker met betrekking tot de herplantverplichting heeft gegeven, is op zijn minst als scheef aan te merken om niet van misleidend te spreken. De herplantverplichting toch is ingesteld ter wille van het algemeen belang. In gevallen, dat de opgelegde verplichting niet te rijmen valt met duidelijk aanwijsbare belangen van de eigenaar, die niet strijdig zijn met het algemeen belang, zal zeker ontheffing ervan worden verleend en zal het werkelijk niet nodig zijn om daarbij op zijn hoofd te gaan staan. Als een grondeigenaar meent, dat hij met voordeel bomen kan planten, zou hij wel zeer kortzichtig handelen dit na te laten uit vrees voor de gevolgen van de thans bestaande verplichting tot herplanting. Bovendien valt niet aan te nemen, dat in N.C.R.V. kringen zo weinig begrip zou bestaan voor het dienen van een algemeen belang.

Het Staatsbosbeheer wordt maar liefst beticht van het optreden als eigenaar van de boom en niet alleen van de boom maar ook nog van de grond. Waar haalt de N.C.R.V.-radiospreker het recht vandaan om een dergelijke bewering te uiten en dat nog wel in een rubriek, die als „voorlichting” voor boer en tuinder zal zijn bedoeld? Met het begrip „eigenaar” wordt wel zeer vreemd omgesprongen, afgezien nog van het feit, dat het Staatsbosbeheer hierbij geen andere rol vervult dan uitvoerder van wettelijke bepalingen.

Voor boscijgenaren is het nog erger volgens de radiospreker. Men zou geneigd zijn zich af te vragen „Hoe is dit mogelijk?” Dit wordt gemotiveerd door te beweren, dat velen van hun bosbezit moeten leven. Dit doet de vraag rijzen of de spreker wel goed op de hoogte is van de verhoudingen in ons land. Hoe veel eigenaren van bossen zijn er in ons land, die van de inkomsten uit hun bosbezit moeten leven? De deskundigheid valt mede in twijfel te trekken door naar voren te brengen, dat een bos moet worden geveld, als het de leeftijd heeft gekregen, omdat anders renteverlies zou optreden. Het zou belangwekkend zijn, als de radiospreker eens zou willen uiteenzetten op welke wijze hij zijn renteberekening opzét om het juiste moment te bepalen, dat een bos moet worden geveld om renteverlies te voorkomen. Er treedt blijkbaar geen renteverlies op als de grond onbebost blijft liggen, want met de herbebossing zou moeten worden gewacht tot het ogenblik, dat de toekomstmogelijkheden gunstig zijn. De gevolgtrekking hieruit, dat de gemeenschap, of wel de Staat, dus nu maar omspringt met het eigendom en het inkomen van een bosbezitter, is mij niet duidelijk, maar als deze juist zou zijn, zou deze handeling van de Staat eerder kunnen worden toegejuicht dan afgekeurd, want ze zou de boscijgenaar in zekere mate tegen zichzelf beschermen.

Ook het vervolg is niet erg duidelijk. Indien met „vele groepen ondernemers” de bouseigenaren worden bedoeld en met „de verplichtingen” de herplantverplichtingen, dan valt sterk te betwijfelen of de kranten er vol van zouden staan. De verplichtingen, die iedere burger opgelegd krijgt, zijn reeds legio en van de meeste verplichtingen wordt de billijkheid en de noodzakelijkheid door weldenkende burgers zeker ingezien, zonder daarmee te zeggen, dat aan die verplichtingen steeds met vreugde wordt voldaan.

Het slot van het praatje is wel geslaagd. Toch had het beroep op de kamerleden in dit verband beter kunnen zijn gericht op het doen aandringen op een spoedige totstandkoming van de reeds lang in uitzicht gestelde boswet. De thans bestaande wettelijke bepalingen regelen de materie van de behartiging van de belangen van het bos en de bomen buiten het bos zo onvolkomen, dat aan een nieuwe boswet dringend behoefte bestaat.

Ir G. A. Overdijkink.

---